



# Llegir i Escriure

TERESA COSTA-GRAMUNT

**D'entrada, cal saludar amb una** bateria d'aplaudiments la sèrie Deu Manaments que publica Fragmenta Editorial. Són petits assaigs que tracten de manera actual problemàtiques d'avui, fugint de llocs comuns i convencionalismes. 'No mentiràs' és el número VIII de la sèrie i el firma Carla Vall i Duran (Vilanova i la Geltrú, 1989). Carla Vall i Duran és advocada penalista especialitzada en drets humans i en l'abordatge i prevenció de violències masclistes.

Els estralls de les diverses formes de violència masclista no cessa. A 'No mentiràs', Carla Vall i Duran desplega una reflexió en profunditat, basada en exemples reals i fins i tot propis, d'aquesta plaga que de manera majoritària assota dones i infants. A alguns els lleva la vida, aquesta és una violència de gran proporció;

a tots, però, els taca la sensibilitat per sempre en major o en menor grau, fins i tot en violències de baixa intensitat com és, per exemple, l'agressió visual que practicava l'exhibicionista de la meua època: el famós home de la gavardina que mostrava la nuesa dels seus genitals a les nenes de nou anys com jo, camí de l'escola, ferint-les la mirada perquè un dels gaudis era precisament 'obligar-les' a mirar.

Amb aquest testimoni personal també vull dir que no conec cap dona que en algun moment o altre de la seva vida no hagi patit una agressió, uns tocaments, un assetjament sexual en l'àmbit de la feina. Jo mateixa, sense anar més lluny, vaig haver de marxar d'una bona feina en l'estudi de publicitat on treballava. I és així sempre: la víctima ha de fugir, si pot, del seu agressor. I no dir res, no fos cas que et titlessin de provocadora, com posa de relleu Carla Vall i Duran, perquè ha estat així fins fa quatre dies, fins que a través de moviments com el #MeToo o el #JoSíQueEtCrec, s'ha començat a alçar la veu per posar fi

a la mentida absent-omissiva, tal com la qualifica aquesta advocada penalista.

No dir res, callar, és a dir: mentir a fi i efecte de no ser titllada de mentidera, ja que l'agressor acostuma a tenir la paella pel mànec, a tenir alguna mena de poder sobre la víctima de tal manera que de seguida li pot llançar els gossos a sobre: «n'hi ha que acaben pensant que la violència sexual i la violència sobre les dones és un privilegi més a disposició dels que tenen el poder». I així prenen el que creuen que és el seu dret (de cuixa, com en deien a l'Edat mitjana), o el que no poden pagar amb diners: «podrien disposar d'altres dones però volen el que no es pot tenir; és l'absència de consentiment el que desitgen». Exemples recents com el de Luis Manuel Rubiales il·lustren aquest abús, ja sigui amb un petó robat, o amb una mà que se sobrepassa en el cos de la dona, violentant-la, agredint-la en la seva intimitat. És per això que «cal la veritat: per cobrir l'agressor amb la mateixa mantellina de vergonya que fins ara duia la víctima en silenci» ■

## livingsitges

ESPECIALISTES EN EL MERCAT  
IMMOBILIARI DE SITGES  
DES DE 2007

- ✓ VEN CASA TEVA EN 90 DIES
- ✓ COMPRA LA TEVA LLAR SENSE PROBLEMES
- ✓ LLOGA EL TEU PATRIMONI SENSE RISCOS

On el més important  
són les persones



@jaumebylivingsitges

livingsitges.com

Camí dels Capellans, 83 · Sitges · 93 118 57 77 i 653 847 686 (Whatsapp)